

ДА ИЗЪКЪРА ЕДНА ТАКАВА КНИГА РАСПЫ-
ТАХЪ И НѢКОНСИ ДУХОВНЫ ОСОБЫ ИЗЪ
НАШІАТЪ НАРОДЪ И ИСКУСНИ ОУЧИТЕЛИ НА
РАЗ-

ди това и Переводчикатъ благоговѣйнейшій
Архімандритъ Господинъ Феодосій Игуменъ
Бистричанскаго Монастыра въ Волохѣи грекъ
родомъ, съ благопристойна оучивость са
призва въ Санктпетербургъ за да получи
достойното награжденіе на своѣтъ си трудъ.
но сега ето чи ще настани и 1826. лѣто и
не произведе на свѣтъ нити тойзи Переводъ.
Нашіатъ народъ като глѣда това законеніе
на издааніето пать тысящъ екземпляръвъ
не трѣка тѣтази да въздѣхни бече сасъ горко
ѡчайваніе, чи не ще мѡжи да види вовѣки
Сващенното Писаніе на нашіатъ природній
ѡзыкъ переведено, ами трѣка да возрастава
своето терпѣніе сасъ твърдость камто против-
нитѣ ѡстоѡтельствва, които ѡгрожаватъ на-
шето твърдовѣріе, и трѣка да знаимъ синца,
чи еднѡ таково ѡвѣщаніе не мѡже да ѡста-
ни несодѣйствованно, защѡ ѡвѣщателитѣ
лесно мѡгатъ да познатъ какви послѣд-
ствіята происходатъ ѡ законеніето на до-
бродѣтлиннитѣ дѣла, и какви мѣрила мѡ-
жи да получи еднѡ благопочитаніе, което и
въ най крайната нѡжностъ не исполнава сасъ
спѣшностъ своето ѡвѣщаніе. И іѡщи трѣка
да разсмотримъ чи челоѡколюбіето на рече-
ното Билейское ѡщество ѡзари и ѡзарава
потемненнитѣ ѡчи и на най далшитѣ на-
роды, сасъ Сващенно о Писаніе, преведено
на собственіатъ ѡзыкъ секимъ, ами насъ